

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717200344
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3717200344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovskej v právnej veci navrhovateľa: E. J., bytom X. XXX, proti manželke: U. J., bytom Y. XXX/XX, J. - P. F., o zrušenie povinnosti prispievať na výživu manželky, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. februára 2017, č.k. 5Pc/1/2017-17, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči manželke zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 25,- eur mesačne s účinnosťou od 16.01.2017.

Vo zvyšnej časti návrh zamietá.

Tým sa mení uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.04.2014, č.k. 3C/55/2014-18.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči manželke zrušenia vyživovacej povinnosti, určenej mu uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.04.2014, č.k. 3C/55/2014-18 vo výške 50,- eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2014. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že nie je daný dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči manželke. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovateľ v súčasnosti pracuje z priemerným mesačným príjmom vo výške 579,05 eur a jeho manželka s priemerným mesačným príjmom 495,50 eur, obaja majú vyživovaciu povinnosť k spoločným dvom maloletým deťom, ktorú si navrhovateľ plní v rozsahu 300,- eur mesačne na obe deti a jeho manželka okrem úhrady potrebných nákladov na deti zabezpečuje aj osobnú starostlivosť o deti. Na strane manželky súd vzal do úvahy aj osobnú starostlivosť o deti, ktorá vytvára priaznivé prostredie pre rast detí a navrhovateľovi umožňuje venovať sa osobnostnému rastu a povolaniu. Uviedol, že z tohto dôvodu Zákon o rodine priznáva tejto činnosti finančné ohodnotenie, resp. ju treba posudzovať ako materiálny ekvivalent peňažného plnenia zo strany druhého manžela, a teda pri posudzovaní životnej úrovne manželov je nutné vziať do úvahy aj túto skutočnosť. Z uvedeného vyplýva, že rozdiel v príjmoch účastníkov predstavuje 83,55 eur, o ktorú sumu má nižší príjem manželka navrhovateľa. Teda na dorovnanie príjmu manželky by jej navrhovateľ musel doplatiť minimálne sumu 41,76 eur mesačne. Súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nie sú naplnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči manželke, nakoľko životná úroveň manželov nie je v zásade rovnaká a teda naďalej existujú podmienky pre jej trvanie. Otázkou možného zníženia vyživovacej povinnosti s poukazom na navrhovateľom tvrdený znížený

príjem od posledného určenia vyživovacej povinnosti sa súd nemohol v tomto konaní zaoberať s poukazom na nemožnosť prekročenia návrhu navrhovateľa, tzv. zásada „ne ultra petitem“. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že výživné na manželku mu bude znížené zo sumy 50,- eur mesačne na 12,50 eur mesačne, prípadne sa domáhal zrušenia výživného na manželku v celom rozsahu. Uviedol, že nie sú pravdivé tvrdenia manželky, ktorá uviedla, že neplatí riadne výživné, že nemá záujem pracovať, nemá záujem o deti, keďže manželka mu chce iba narobiť problémy. Deti štvie proti nemu, vravia mu, že je lakomý a mame neposiela peniaze. On mal záujem o obnovenie manželského spolužitia, chcel žiť kompletne s rodinou, avšak manželka nemala záujem, pre ňu je výhodnejšie, aby nežili v spoločnej domácnosti a takto má dva príjmy. Poukázal na to, že v marci 2017 mal príjem v sume 399,11 eur a nemocenské dávky v sume 40,50 eur, čo je spolu v mesiaci príjem 439,61 eur, pričom sumu 350,- eur z toho zaplatil na výživu maloletých detí a manželky. Dodal, že nemá z čoho žiť, pokiaľ by mal platiť výživné na maloleté deti vo výške 300,- eur a na manželku 50,- eur, na jeho živobytie mu nezostávajú prakticky žiadne peniaze.

3. K podanému odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila manželka, ktorá uviedla, že nesúhlasí so zrušením výživného na jej osobu. Navrhovateľovi sa nechce pracovať, stále strieda zamestnania, nechce platiť výživné ani na deti. Navrhovateľ uvádza, že má nízky plat, vystriedal 4 zamestnania, odišiel z dobre platenej práce, teraz je v horšie platenej práci len pre jeho lenivosť. Navrhovateľ tvrdí, že mu zatajila, že začala pracovať. Nie je to však pravdou, nemá dôvod mu oznamovať, že pracuje, pokiaľ nebývajú v spoločnej domácnosti. Ona sa stará o dve maloleté deti, pokladala za prirodzené, že si prácu musí nájsť, aby ich uživila, pretože on jej v tom nepomáha. S navrhovateľom sa bývať nedá, pretože živiť a šatiť lenivca, lakomca a darebáka nebude. Je vypočítavým človekom, ktorý sám seba ľutuje a má rád iba seba, nikoho iného. Ublíži jej a deťom škaredými slovami a holduje alkoholu. Chcel sa vrátiť, ale iba na úkor toho, aby nemusel platiť a nič robiť. Dennodenne ležal iba pri televízii a nič nerobil. Všetko, čo navrhovateľ uvádzal v odvolaní, je klamstvom. Navyše je toho názoru, že navrhovateľ zaslal odvolanie oneskorene.

4. K vyjadreniu manželky k odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že manželka píše samé klamstvá na jeho osobu, o všetko ho obrala, jednou nohou je bezdomovec, má pôžičku v Tatrabanke viac ako 603,- eur a od rodiny požičaných 50,- eur, aby mal z čoho platiť šialené výživné. Má 40 rokov a už nevládze pracovať ako 20 ročný. Je psychicky a fyzicky zničený, s deťmi nebol od Vianoc, lebo vždy má matka nejakú výhovorku. Pokiaľ by nemal záujem pracovať, tak je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. On si vyživovaciu povinnosť voči deťom riadne plní, pretože je to u neho prioritou. Výživné určené mu na maloleté deti a na manželku považuje za neprimerane vysoké, preto prežíva od výplaty do výplaty a ocitol sa vo veľkých finančných problémoch. Žiadal, aby vyživovacia povinnosť na manželku mu bola zrušená.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

6. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

7. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

8. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že účastníci konania sú manželmi, nežijú však v spoločnej domácnosti. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, a to J., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú v osobnej starostlivosti manželky, pričom navrhovateľovi bola

súdom určená vyživovacia povinnosť na obe deti spolu vo výške 300,- eur mesačne. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa na manželku bola určená uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.04.2014, č.k. 3C/55/2014-18, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.05.2014. Týmto uznesením súd schválil zmier účastníkov, podľa ktorého sa navrhovateľ zaviazal platiť manželke výživné vo výške 50,- eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2014. V tej dobe bola manželka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a prídavky na dve deti vo výške 47,04 eur, bývala u rodičov, ktorým prispievala na domácnosť 80,- eur mesačne. Vlastnila rodičovský dom, ktorý jej darovali rodičia. Navrhovateľ v tej dobe pracoval v spoločnosti Continental Matador Rubber, dosahoval priemerný zárobok 996,93 eur, býval u rodičov, ktorým prispieval na domácnosť 30,- eur mesačne. Mal vo výlučnom vlastníctve chalupu, ktorú prerábala a nebola dokončená. Taktiež vlastnil staršie osobné motorové vozidlo. Začínal mať zdravotné problémy s chodidlami a kĺčovými žilami, bral tabletky na zvýšenie energie. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom narodeným v roku 2012 a 2013.

10. Navrhovateľ sa podaným návrhom dňa 16.01.2017 domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti na manželku z dôvodu jeho nízkeho príjmu a ba základe tej skutočnosti, že manželka sa zamestnala a má riadny príjem.

11. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že manželka navrhovateľa je v riadnom pracovnom pomere (i keď na dobu určitú do 31.10.2017) s účinnosťou od 02.11.2016 ako opatrovatelka a dosahuje funkčný plat vo výške 495,50 eur mesačne. Manželka navrhovateľa býva v rodinnom dome, kde platí mesačne za energie 213,50 eur, pričom v spoločnej domácnosti s ňou žije aj jej otec. Navrhovateľ v súčasnosti dosahuje priemerný zárobok 579,05 eur mesačne, pričom pracuje v podniku Technických služieb mesta, s.r.o., so sídlom v Púchove od 10.11.2016 na dobu určitú do 28.02.2017. Podľa jeho vyjadrenia z pôvodného zamestnania odišiel z dôvodu, že bol unavený, zničený, nakoľko robil aj 10 až 12 nadčasov mesačne. Navrhovateľ sa naďalej zdržuje u svojich rodičov, ako aj na chalupe v Z. pod H.. Obaja účastníci majú naďalej vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, ktorá je navrhovateľovi určená spolu vo výške 300,- eur mesačne.

12. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že u oboch účastníkov konania došlo k zmene pomerov, keď u manželky došlo k nárastu jej príjmu z dôvodu zamestnania sa. Na druhej strane u navrhovateľa došlo k zníženiu jeho príjmu na sumu 579,05 eur. Akceptujúc zásadu rovnakej životnej úrovne oboch manželov, porovnávajúc ich príjmy, potom nebolo dôvodné návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť ako rozhodol súd prvej inštancie, ale vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania bolo dôvodné jeho vyživovaciu povinnosť voči manželke znížiť, pričom odvolací súd považoval za primerané a spravodlivé znížiť túto vyživovaciu povinnosť na sumu 25,- eur mesačne, teda na polovicu doteraz určeného výživného zo strany navrhovateľa voči manželke. Výživné voči manželke odvolací súd znížil s účinnosťou od podania návrhu navrhovateľom. Záverom odvolací súd uvádza, že bol nesprávny názor súdu prvej inštancie, že sa nemohol zaoberať otázkou možného zníženia vyživovacej povinnosti, keď navrhovateľ pôvodne žiadal zrušenie vyživovacej povinnosti a teda nemohol prekročiť jeho návrh. Pod zmenou rozsudku je potrebné rozumieť nutne nielen vyslovenie zmeny výšky dávok, či splátok alebo ich trvanie, ale tiež vyslovenie zániku samotného nároku. Taktiež, naopak návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zahŕňa v sebe aj návrh na zníženie výživného. Súd je preto povinný v konaní, v ktorom skúma dôvodnosť návrhu na zrušenie výživného zaoberať sa aj tým, či nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala prípadné zníženie výživného.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

14. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov (prvostupňového a odvolacieho) konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).